

12 Taistelutahto_MASTER

Äänitteen kesto: 26 min

Litterointimerkinnät

Haastattelija:	Timo Junttila
Vastaaja:	Mikael Salo
sa-	sana jää kesken
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
[tauco 10 s]	vähintään 10 sekunnin tauco puheessa
, . ? :	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauco puheessa

[musiikkia]

PUHUJA:

Kuuntelet maanpuolustuskorkeakoulun Sotataidon ytimessä -podcastia. Jaksoissa sotataidon asiantuntijat keskustelevat ajankohtaisista yhteiskuntaan ja sen turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä.

[musiikkia]

TIMO JUNTTILA:

Hei ja tervetuloa mukaan matkalle sotataidon ytimeen. Nyt nostamme keskiöön maanpuolustustahdon ja taistelutahdon. Minun nimeni on Timo Junttila, ja asiantuntijana on valtiotieteiden tohtori, eversti Mikael Salo. Mikael on Maanpuolustuskorkeakoulun dosentti opetusalananaan sotilassosiologia. Hän toimii myös Suomen sotilassosiologisen seuran puheenjohtajana. Tervetuloa Mikael.

MIKAEL SALO:

Lämmin kiitos ja mukava olla täällä.

TIMO JUNTTILA:

Otan heti alkuun ajankohtaisena asian. Eri maiden tutkijat analysoivat nyt kuumeisesti syitä Venäjän odotettua heikompaan ja Ukrainan odotettua parempaan sodassa suoriutumiseen. Mitä tekijöitä näet Ukrainan oletettua paremman menestyksen takana?

MIKAEL SALO:

Kuten olemme nähneet, niin ukrainalaiset ovat olleet selkeästi valmiita tekemään kaikkensa hyökkäjän torjumiseksi. He ovat aivan eri tavalla henkisesti valmiina taisteluun kuin vastustajansa. Taustalla on ukrainalaisten vahva maanpuolustustahto, minkä lisäksi sotilailla on selkeästi rajua taistelutahto niin henkilökohtaisella tasolla kuin ryhmätasollakin. Eli tuumaakaan ei anneta periksi. Tämän kun yhdistää aktiiviseen ja oma-aloitteiseen joukkojen käyttöön niin hyökkäjä on helisemässä. Ukrainalaisten vastaiskut ja vastahyökkäykset sekä panssarikolonniin tuhoamiset ovat tästä konkreettisia esimerkkejä. Sotilaskielessä me puhutaan usein tahdosta, taidosta ja välineestä, joiden kaikkien pitää olla kunnossa. Siinä vaiheessa, kun välineet ovat tasavahvoja, niin taito ja tahto ratkaisevat lopputuloksen. Ukrainassa tahto on ollut rautaa, ja se on moninkertaistanut puolustustaistelujen vaikutuksen.

TIMO JUNTTILA:

Avaisitko vielä tähän alkuun, mitä mielestäsi maanpuolustustahdolla tarkoitetaan?

MIKAEL SALO:

No, lainaan tässä yhteydessä tasavallan presidentti Sauli Niinistöä, joka on tiivistänyt hyvin maanpuolustustahdon perimmäisen olemuksen toteamalla, että tärkein puolustuslinjamme sijaitsee aina suomalaisten korvien välissä. Tästä syystä meistä jokainen on maanpuolustaja ja meitä jokaista tarvitaan. Tuon puolustuslinjan vahvuutta selvitetään vuosittain muun muassa MTS:n kyselyillä. Kyselyjen perusteella olemme vuodesta toiseen yksi vahvimmista kansakunnista. Esimerkiksi viime vuonna 2021 84 % vastaajista oli valmiina osallistumaan maanpuolustuksen eri tehtäviin kykyjen ja taitojen mukaisesti, jos Suomeen hyökätään. Ukrainan osalta saatiin mielenkiintoinen tulos jo Krimin valtauksen jälkeen, kun vuonna 2015 Ukraina tuli maanpuolustustahdossa lähes samalle tasolle Suomen kanssa. Tällä hetkellä tuo tahto on konkreettisesti nähtävissä taistelukentällä.

TIMO JUNTTILA:

Näinhän se on. Miten vahva maanpuolustustahto on selitettävissä? Miksi juuri Suomessa maanpuolustustahto on niin korkealla tasolla?

MIKAEL SALO:

Maanpuolustustahto rakentuu kasvamalla omaan kulttuuriin ja maan tapoihin, eli se ottaa aikansa se rakennusprosessi. Siihen liittyy isänmaanrakkaus ja halu puolustaa maan itsenäisyyttä. Eli se on, kuten sanoin, se on ottanut aikansa. Suomalaisten maanpuolustustahto on muovautunut historian kokemuksista ja suurista tarinoista

siitä, miten pienestä kansakunnasta, joka saavutti itsenäisyyden, selvisi sodista, sotaveloista ja jälleenrakennuksesta, niin lopulta kehittyi hyvinvointivaltio.

Kokemukset erityisesti sodista näkyvät maanpuolustustahtodolle pitkälle sotien jälkeenkin. Sota lopultakin yhdisti kansan ja samalla osoitti, että pienikin valtio voi säilyttää itsenäisyytensä, jos jokainen tekee parhaansa. Sotien aikana jokainen kansalainen osallistui maanpuolustukseen omalla tavallaan. Miehet rintamalla, lotat tukena, sotilaspojat ja pikkulotat kotirintamalla ja kaiken lisäksi vielä naiset ja vanhukset pitivät maaseudun ja yhteiskunnan toiminnot elossa. Eli meillä Suomessa on pitkä historia siitä, että jokainen tekee oman työnsä maanpuolustuksen eteen.

Sitten sotien jälkeen luonnollisesti maanpuolustustahtoon liittyy myös kokemukset elämästä Neuvostoliiton ja nykyisen Venäjän kyljessä. Kun tähän liittää sen, että tiedämme sijaintimme täällä Itämeren perukoilla kaukana muiden avusta ja tuesta, niin on ollut looginen seuraus, että olemme laatineet järjestelmän, jolla selviydytään kriisistä. Pahimmassa tapauksessa vaikka yksin. Siksi meillä on tänä päivänä kokonaisturvallisuuden malli ja rakenteet, joista muut maat voivat olla vaan kateellisia. Eli yhteiskunnan kriisivalmius, monipuolinen huoltovarmuus sekä vahva puolustuskyky.

Maanpuolustustahtoa tukee myös se, että puolustajilla on aina oikeus omalla puolellaan. Kuten tiedämme, niin alkaen YK:n peruskirjan julistuksesta jokaisella maalla on oikeus puolustaa itsenäisyyttään hyökkääjä vastaan. Siksi puolustajilla on helppo toimia, koska silloin on aina oikealla puolella. Tällä hetkellä moraalinen oikeutus on vahvasti Ukrainan asevoimien puolella, mikä vastaavasti saattaa osaltaan heikentää hyökkäyssotaa käyvien taistelutahtoa.

Yksi asia vielä Suomesta. Suomi on vuodesta toiseen julistettu maailman onnellisimmaksi maaksi. Se tarkoittaa sitä, että Suomessa on todistettavasti parhaat edellytykset onneen verrattuna mihin tahansa muuhun maailman maahan. Suomi on kallisarvoisin paikka maan päällä. Se jos mikä on puolustamisen arvoista.

TIMO JUNTILA:

Maanpuolustustahtodosta ja taistelutahtodosta puhutaan usein samassa yhteydessä. Miten ne eroavat toisistaan?

MIKAEL SALO:

Maanpuolustuskorkeakoululla on tehty useita tutkimuksia professori Tallbergin johdolla näistä aiheista. Yksi näistä on TAHTO-tutkimusprojekti. Kannustankin kaikkia kuulijoita tutustumaan näihin tutkimuksiin sekä internetissä että sitten MPKK:n kirjastolla. Mutta vastauksena kysymykseen. Maanpuolustustahto tarkoittaa yksilölle sitä, että oman maan puolustaminen on tärkeää ja henkilö on valmis osallistumaan puolustuksellisiin toimenpiteisiin kriisin aikana. Siten

maanpuolustustahto on ihmisten sitoutumista ja halukkuutta puolustaa omaa maataan sekä toimia maansa ja kansansa olemassaolon puolesta. Se on yhteisöllinen arvo, joka osoittaa halua kantaa huolta paitsi omasta ja lähimpiin myös laajemman yhteisön turvallisuudesta.

Siinä missä maanpuolustustahto on yleinen asenne maanpuolustusta kohtaan taistelutahto osoittaa yksilön sitoutumista ja osallistumista omaan tehtäväänsä. Taistelutahdon osalta perimmäinen kysymys onkin se, että minkä vuoksi sotilaat taistelevat ja tätä kysymystä on selvitetty rutkasti. Toisen maailmansodan jälkeen erityisesti amerikkalaiset tutkivat taistelutahdon olemusta. Tutkimusten perusteella taistelutahtoon ja periksiantamattomuuteen vaikuttivat kolme päätekijää. Ensinnäkin esimerkilliset ja ammattitaitoiset ruohonjuuritason johtajat, eli ryhmien ja joukkueiden johtajat, jotka olivat ikäluokkansa parasta ainesta ja omassa organisaatiossaan parhaita vertaistensa joukossa. Toisena tekijänä oli ryhmädynamiikka, joka yhdisti ryhmän jäsenet joukoksi, jossa kaikki ilot ja surut olivat yhteisiä, jossa jokainen henkilö oli tärkeä osa ryhmäänsä. Kolmantena vaikuttimena oli sotilaan kunnia. Minkä takia taistelutoverien ja kotirintamalla olevien läheisten suojeleminen meni jopa oma hengen säilymisen edelle. Eli antautumista ei yksinkertaisesti pidetty vaihtoehtona.

Samaan aikaan Suomessa itse asiassa valmistui Knut Pippingin väitöskirja Komppania pienisyhteiskuntana. Tuo tutkimus toi esille ryhmän epävirallisten normien ja sisäisen toiminnan tärkeyden sotilasorganisaatiota vahvistavana tekijänä. Myös Suomessa ryhmän ja joukkueen johtajat kohosivat rivimiesten keskuudesta ja edustivat johtamistaidossa ja kokemuksessa parhaimmista, mikä edesauttoi joukon suorituskykyä. Samalla vahva maanpuolustustahto, taistelu kodin ja kotijoukkojen puolesta sekä sosiaaliset suhteet perusyksikkötasolla lujittivat taistelutahtoa. Samanlaiset tekijät tulivat esille myöhemmin Väinö Linnan Tuntemattomassa sotilaassa.

Sotien jälkeen amerikkalaiset ja israelilaiset jatkoivat taistelutahdon tutkimista ja samantyyppiset tutkimustulokset toistuiivat. Muun muassa Korean sodassa korostuivat taistelijaparin merkitys sekä epävirallisten normien asema yksikön taustavoimina. Puolestaan Israelin sotakokemukset osoittivat joukkueenjohtajan ja joukon sosiaalisten suhteiden tärkeyden. Summa summarum näistä niin erityisesti ryhmäkiinteyden osoittautui kriittiseksi tekijäksi ryhmän ja joukkueen menestyksen kannalta. Koska sota ja taistelut on tyypillisesti pelkkää vastoinkäymistä, ryhmäkiinteyden arvo tulee esille juuri pahimmissa tilanteissa. Eli hyvä ryhmäkiinteyden estää ryhmän hajoamisen ulkoisten uhkien ja sisäisten paineiden alla.

Mielenkiintoinen havainto on myöskin johtamisen tutkimuksen saralla se, että parhaat johtajat ja vahva ryhmäkiinteyden kulkevat käsi kädessä. Amerikkalaiset johtamistutkimuksen gurut Bass ja Avolio, jotka kehittivät syväjohtamisen 1990-luvulla havaitsivat, että tärkein tekijä, joka erottelee syväjohtajajoukon sellaista, joissa johtaja ei toiminut transformatiivisesti, oli juuri ryhmäkiinteyden. Eli toisin

sanoen johtajien toiminta ja ryhmäkiinteys ovat vahvasti yhteydessä toisiinsa ja kumpikin vaikuttaa joukon toimintaan taistelussa positiivisesti. Tästä aiheesta on tehty tutkimusta myös Suomessa ja esimerkiksi Olli Harinen on kova luu tälläkin alalla. Myös omia tutkimuksia löytyy Doriasta. Suosittelen tutustumaan aiheeseen.

TIMO JUNTTILA:

Koska joukon ryhmäkiinteys vaikuttaa suoraan yksilön taistelutahtoon, miten kuvailisit joukkoa, jossa ryhmäkiinteys on hyvällä tasolla?

MIKAEL SALO:

Sotilasjoukon kiinteyttä vahvistaa se, että jokaisella on oma taistelijapari sekä tiimi ja ryhmä, johon kuuluu. Eli se lähtee sieltä ryhmän ytimestä. Omassa ryhmässä henkilöt voivat jakaa sekä työtaakan että elämän ilot ja surut. Eli se kuvastaa hyvää ryhmäkiinteyttä myös tämä puoli. Eli seurauksena on se, että silloin pystyy kestämään raskaatkin kokemukset, kun tietää, että lähellä on aina henkilöitä, jotka auttavat. Kuten tiedämme vanhasta sanonnasta, niin sodassa ryhmäkiinteys tulee esille "kaveria ei jätetä" -periaatteesta. Eli taistelijaparista ja ryhmästä pidetään aina huolta. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikessa tekemisessä otetaan huomioon muiden toiminta ja tilanne ja henkilö toimii automaattisesti siten, että hänen tekemisensä ei hankaloita muiden elämää. Itse asiassa henkilö huolehtii omien töidensä lisäksi siitä, että muidenkin työt onnistuvat.

Varusmiesten arjessa ryhmäkiinteys näkyy siinä, että ryhmän jäsenet auttavat toisiaan palveluksessa, viettävät aikaa keskenään myös palveluksen ulkopuolella sekä arvostavat omaa johtajansa ryhmän jäsenenä ja organisaation edustajana. Ystävyyssuhteitten lisäksi kiinteys näkyy yhteisten tavoitteiden asettamisena ja niiden saavuttamisena. Yhteisten tavoitteiden eteen tehdään oma-aloitteisesti töitä, kuten edellä kerroin, jotta ne saavutettaisiin. Silloin, kun organisaation toiminnalla on tarkoitus ja merkitys, myös taistelutahto on vahva.

TIMO JUNTTILA:

No, miten sitten johtajan tulisi toimia taistelutahtoon vahvistamiseksi?

MIKAEL SALO:

Oikein yksinkertaistettuna sotilasjohtajan kyvykkyys punnitaan kahden osa-alueen perusteella. Ensinnäkin sotilasjohtajan tehtävänä on rakentaa ryhmään toimintatapa, jossa henkilöt kannustavat ja auttavat toisiaan. Sillä tavoin taistelijaparista ja ryhmästä tulee henkilölle tuki ja turva ja joukko säilyy toimintakykyisenä myös pahimmissa tilanteissa. Johtajan toisena tehtävänä on luoda työlle ja myös alaisten arkiselle elämälle suunta ja tarkoitus. Johtaja liittää

organisaation tavoitteet osaksi yksilön ja ryhmän tavoitteita ja sillä tavalla yksilöiden ponnistelut saadaan tukemaan laajempaa joukkoa ja sen tavoitteita.

TIMO JUNTTILA:

Mitä käytännön vinkkejä antaisit johtajille taistelutahdon ja ryhmäkiinteyden vahvistamiseksi?

MIKAEL SALO:

Lähtisin liikkeelle tehtävästä ja tavoitteista, koska sitä varten joukko on olemassa. Eli johtajana aseta joukollesi haastavia mutta saavutettavissa olevia tavoitteita. Korosta yhteistyön tärkeyttä tavoitteiden saavuttamiseksi. Pilkon nuo tavoitteet välitavoitteeksi ja seuraa edistymistä ja palkitse tavoitteiden saavuttamisesta. Suomessa olemme usein aika huonoja sanomaan kiitoksen sanoja ja on hyvä muistaa kuitenkin, että kiitosten saaminen on todella kannustavaa. Samalla se osoittaa, että johtajana tiedät, miten alaisesi edistyvät tehtävissään.

Toisena vinkkinä nostaisin esille vaatimustason. Toimi kuten valmentajat ja vaadi alaisiasi ylittämään itsensä. Lisäksi haasta ryhmää entistä vaativammilla tehtävillä ja koulutustilanteilla. Vaadi siinä omassa ryhmässäsi, että jokainen osaa myös taistelijaparinsa tehtävät sekä pystyy toimimaan auttavasti myös esimiehen tehtävässä. Se motivoi oppimaan ja samalla valmistaa ryhmää yllättäviä taistelutilanteita varten. Tilanteessa varsinkin, jos johtaja kaatuu tai haavoittuu taistelun aikana.

Kolmantena tekijänä korostan ryhmätyötaitoja. Anna tehtäviä, joista selviytyy ainoastaan yhteistyöllä. Kannusta joukon jäseniä tukemaan ja auttamaan toisia aina, kun se on mahdollista. Eli saada se joukko puhaltamaan yhteen hiileen kaikessa tekemisessä. Tavoitteena on luoda yhteisiä kokemuksia sekä tilanteita, joissa joukon jäsenet oppivat luottamaan toisiinsa. Esimerkiksi varusmieskoulutuksessa järjestettävät ryhmätyötaitokilpailut ja yön yli harjoitukset lisäävät ensinnäkin luottamusta omaan ryhmään sekä osoittaa, että kaikesta voi selviytyä.

Neljäs kohta on johtajan oma esimerkki, joka on johtajalla itse asiassa kaikkein tärkein vaatimus. Laita itsesi likoon. Anna parhaasi jokaisessa tilanteessa ja näytä esimerkkiä. Lopuksi totean, että johtajaan kuuluu myöskin vastoinkäymiset ja juuri niissä hyvä johtaja punnitaan. Yksi tyypillinen arjen haaste on muun muassa tiedon puute, ja ei huolta, se vaivaa itse asiassa jokaista organisaatiota. Tästä syystä jaa tietoa avoimesti ja mahdollisimman usein. Toisena vinkkinä tähän samaan liittyen niin elä joukkosi arjessa ja haasteissa, jolloin tunnistat, milloin asiat ovat hyvin, ja varsinkin tilanteet, joihin pitää puuttua. Puutu ongelmatilanteeseen mahdollisimman nopeesti. Ennen ratkaisua kuuntele luonnollisesti kaikkien osapuolten kannat, ja kun oot tehnyt päätöksesi, niin olen jämäkkä ratkaisussasi.

TIMO JUNTTILA:

Nyt kun olemme keskustelleet maanpuolustustahdosta ja taistelutahdosta, niin miten haluaisit kiteyttää antamasi opit.

MIKAEL SALO:

Keskustelimme muun muassa johtamisesta ja ryhmäkiinteydestä, mutta itse asiassa taistelutahtoon vaikuttaa lukuisa joukko tekijöitä, kuten hyvä koulutus, varusteet ja aseistus, tehtävän oikeutus ja taistelukokemus. Mutta varsinkin sotakokemusten perusteella kaksi tärkeintä tekijää ovat kuitenkin osaavat johtajat ja joukon ryhmäkiinteyks. Ryhmänsä ja johtajansa avulla sotilas jaksaa tehdä kaikkensa joukkonsa puolustamiseksi ja samalla kotimaansa suojelemiseksi. Tästä syystä panostaisinkin jatkossakin johtajien valintaan ja koulutukseen sekä ryhmädynamiikan hyödyntämiseen mitä tahansa joukkoa rakennettaessa.

Siinä kohtaa, kun parhaat johtajat on valittu tehtäviinsä, painopiste voidaan suunnata ryhmäkiinteyden vahvistamiseen. Syy on se, että viime kädessä sotilaat taistelevat oman ryhmänsä puolesta. He kestävät taistelutilanteen stressin ja rasituksen paremmin kuin henkilöt, joiden ryhmäkiinteyks ei ole vastaavalla tasolla. Tästä syystä voidaan sanoa, että ryhmäkiinteyks on joukon ominaisuus, joka tekee ryhmästä ylivoimaisen toisiin ryhmiin nähden. Ryhmäkiinteyks on organisaation ehdoton voimanlähde ja taistelutahdon perusta.

TIMO JUNTTILA:

Sodankäynti on kaiken aikaa teknistynyt ja saanut uusia ulottuvuuksia muun muassa kybertoimintaympäristön muodossa. Miten näet maanpuolustustahdon ja taistelutahdon merkityksen tämän päivän sodankäynnissä?

MIKAEL SALO:

Sota on osoittanut, että kansakunnan yhtenäisyyteen ja puolustustahtoon kannattaa edelleen panostaa. Erityisesti pienessä maassa, kuten Suomessa, jokaista ihmistä tarvitaan ja jokainen toimii maanpuolustajina. Jotkut väittävät, että taistelukentän teknistymisen takia tulevaisuudessa tarvitaan vähemmän taistelijoita. Itse asiassa tilanne on päinvastoin. Lennokkien ja satelliittien sensorit tekevät taistelukentästä läpinäkyvän eikä ole merkitystä onko yö tai päivä, kun taisteluja käydään, koska sitä voi käydä nykyään ja tulevaisuudessa milloin tahansa. Ihminen sen sijaan ei pysty toimimaan pitkäkestoisesti ympäri vuorokauden ja siksi tarvitaan joukoille vaihtomiehistöjä, jotta puolustustaisteluja voidaan jatkaa.

Toisena opetuksena sodasta, se koskee itse asiassa jokaista kansalaista ja koko kansaa, eli kyberhyökkäykset ja informaatiovaikuttaminen kohdistetaan kaikkialle. Siksi jokainen kansalainen on omassa toiminnassaan maanpuolustaja vähintäänkin

niin, että hoitaa omat tehtävänsä myös kriisin aikana. Kolmanneksi Ukrainan sodan opetusten perusteella Suomessa tullaan tarvitsemaan entistä enemmän kertausharjoituksia, vapaaehtoista maanpuolustusta ja kaikille kansalaisille järjestettävää kriisivalmiuden koulutusta. Nyt on taistelutahdon osalta selvää näyttöä siitä, että se on ratkaisevan tärkeä tekijä taisteluiden voittamisen kannalta. Siksi kaikki tekijät, joilla vahvistetaan joukkoa henkisesti kohtaamaan taistelut sekä toimimaan oma-aloitteisesti tavoitteen saavuttamiseksi, pitää hyödyntää koulutuksessa ja kertausharjoituksissa jatkossa.

TIMO JUNTTILA:

Maanpuolustustahto ja taistelutahto on otettu huomioon suomalaisessa sotilaskoulutuksessa. Antavatko Ukrainan sodasta saadut havainnot ja opit aihetta muutoksiin meidän sotilaidemme koulutuksen suhteen?

MIKAEL SALO:

Sillä tavalla huoli pois, että itse asiassa Ukrainan tilanne on osoittanut, että olemme tehneet monella tapaa oikeita asioita jo pitkään. Esimerkiksi puolustusvoimien Koulutus 2020 -hankkeessa. Siinä hankkeessa yhtenä monista kehitettävästä osa-alueista on taistelijan mieli ja taistelijan keho, eli vanha viisaus siitä, että terve sielu terveessä ruumissa, pitää paikkansa. Se on tuotu nyt varusmieskoulutuksessa nykyaikaan. Tätä myötä koulutus sisältää entistä enemmän työkaluja oman joukon vahvistamiseen sekä henkisesti että fyysisesti, jota joukko olisi valmiina tehtäviinsä.

Taistelutahdon kannalta yksi parhaista ratkaisuista Suomessa on sodanajan joukon kouluttaminen yhdessä valmiiksi varusmieskoulutuksen aikana. Eli varusmiespalveluksen loppuosuus harjoitellaan juuri sen ryhmän ja joukkueen kanssa, jotka taistelevat yhdessä sekä kertausharjoituksessa että tarvittaessa sodassa. Sillä tavalla oma ryhmä ja johtajat ovat tuttuja ja taistelutehtävien aloittaminen on huomattavasti helpompaa kuin se, että ryhmää jouduttaisiin rakentamaan joukon perustamisen yhteydessä. Ukrainan opit painottavat sitä, että johtajien pitää olla kiinnostuneita joukkonsa hengestä ja taistelutahdosta. Vaikka Suomessa on moni perusasia todella hyvällä tasolla, oppeja kokemuksia kannattaa hakea myös muualta. Sitten kun ukrainalaiset ovat selvinneet sodasta, sieltä pitää saada haastattelua ja kertomuksia parhaista käytänteistä myös meidän koulutuksemme tueksi.

TIMO JUNTTILA:

Upinniemessä haastatellut varusmiehet olivat sitä mieltä, että heidän maanpuolustustahtonsa on tilanteen myötä hieman noussut. Miten näet sodan Ukrainassa vaikuttavan maanpuolustustahdon ja taistelutahdon tutkimukseen Suomessa ja mitä haluaisit sanoa aiheesta kiinnostuneille?

MIKAEL SALO:

No, ensinnäkin kaikkia aiheesta kiinnostuneita pyydän tutustumaan maanpuolustuksen ja maanpuolustuskorkeakoulun erityisesti tutkimustarjontaan sotataidosta, johtamisesta ja maanpuolustustahdosta. Eli jos olet aloittamassa tai tekemässä tutkimustyötä aiheesta, niin maanpuolustuskorkeakoulu on erinomainen yhteistyövaihtoehto. Kaikkia johtamistehtävissä toimivia kannustan oman joukon taistelutahdon vahvistamiseen näillä ja muillakin johtamisen opeilla. Lisäksi tervetuloa Suomen sotilassosiologisen seuran seminaareihin ja esitelmätilaisuuksiin, eli käsittelemme siellä säännöllisesti muun muassa maanpuolustustahtoa.

TIMO JUNTTILA:

Myös täältä omasta puolestani toivotan erityisesti sotilasjohtajat mutta myös muut asiasta kiinnostuneet mukaan maanpuolustustahdon ja taistelutahdon tutkimukseen. Aihepiiri on tärkeä ja tarjoaa rajattomat mahdollisuudet muun muassa opinnäytetöihin, joiden tuloksia voidaan hyödyntää suomalaisen sotilastaidon kehittämisessä. Kiitokset Mikael sinulle tästä haastattelusta.

MIKAEL SALO:

Kiitos.

[musiikkia]